

Liha nimeltä Linda

Julkikset pystyvät myymään hyvin muutakin kuin itseään. Kun pirttuun sekoitettu mehu nimettiin Linda Lampeniuksen mukaan ja varustettiin hänen kuvallaan, se kävi kaupaksi kuin siideri. Jopa pelkästä vedestä tuli suosikkijuoma, kun kuultiin että Linda kittaa sitä seitsemän litraa päivässä. Jo aiemmin on ollut olemassa Leningrad Cowboys -olutta, Pulliaisen munia ja Lenita-sukkia. Nyt suunnitellaan purukumeja, joiden nimi on Linda tai Jari - Jari Sillanpään mukaan. Niidenkin suosio lienee taattu, kukapa ei haluaisi lutkuttaa suussansa Lindaa tai Jaria.

Kun näin hyvään alkuun on päästy, voimme odottaa jatkoa. Linda-munkit kuulostaisivat hyvin luontevilta ja Linda-lihapullissa olisi alkusointuakin. Vaikea olisi vastustaa myöskin Linda-kinkkua, Linda-aladobia ja Linda-karjalanpiirakkaa tahi Jari-nakkimakkaraa, puhumattakaan henkilömiina Sillanpäästä.

Vain parin nimen käyttö joka puolella alkaa kuitenkin ajan mittaan jurppia kuluttajaa. Onneksi meillä on muitakin julkimoita kuin Linda ja Jari. Esimerkiksi tämä Koriseva. Miten olisi digitaalilelu, jonka tuotenimi ei olisikaan vaikea tamagotschi, vaan supisuomalainen koriseva? Jos sitä ei muistaisi hoitaa ja pajata jatkuvasti, se rupeaisi surkeasti korisemaan ja kohta kuolisi pois.

Porsaansyltty nimeltä Biff à la Lindqvist saattaisi viehättää ainakin vapaamielisimpiä piirejä, ja varmaan myös äidinmaidonvastike Spede riemastuttaisi pikku pilttejä.

Yli puoluerajojen ulottuvaa suosiota voi ennustaa Paavo-merkkiselle vessapaperille: "Paavolla pyyhkii hyvin." Aika jauhoinenkin lenkkimakkarä löytäisi ostajansa, jos sen brandinimenä olisi esimerkiksi Clinton tai Ike, ja kenkäplankkiuutuus pitäisi tietysti ristiä Maraksi.

Veikkausyhtiön tuotevalikoimaan kannattaisi ilman muuta ottaa ainakin kolme uutta raaputusarpaa, Eeva, Uffe ja Kake.

Eeva-arpa olisi historian ensimmäinen progressiivinen uhkapeli, eli lopullinen voiton määrä riippuisi voittajan entisistä tuloista. Jos rikas vuorineuvos raapisi esille kymppitonin voiton, hänelle maksettaisiin miljoona, mutta jos köyhää eläkeläistä onnistaisi miljoonan verran, hänelle maksettaisiin kymppitonni. Silloin voiton tuottama ilo ja hyöty olisi kummallekin suunnilleen sama.

Uffe-arvan idea olisi siinä, että jos pelaaja onnistuu raaputtamaan esille miljoonavoiton, hänelle maksetaan sata tonnia puhtaana käteen sillä perusteella, ettei kukaan normaali palkansaaja pysty kuitenkaan tuhlaamaan kokonaista miljoonaa.

Kake-arpa toimisi tavallaan päinvastoin: miljoonavoittaja saisi myydä arpansa Veikkaukselle kahdella miljoonalla, lunastaa sen takaisin kolmella miljoonalla ja myydä uudelleen iltapäivällä viidellä miljoonalla. Jännitystä riittäisi pitkään, potti sen kuin kasvaisi ja lopulta kaikki voittaisivat

Artikkelin lähde [Kaleva](#)